

HALLO! IS DAAR IEMAND? ("HELLO.... IS ANY BODY THERE?")

Misdaadkomedie in drie bedrijven

door

IAN HORNBY

vertaling

ARIS BREMER

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **HALLO! IS DAAR IEMAND? - "HELLO.... IS ANY BODY THERE?"** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **IAN HORNBY** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © 2008 Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **10** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten
van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

LADY AMELIA SIMPSON – SQUIRE - thrillerschrijfster

SIR MALCOLM SQUIRE - haar echtgenoot

FREDDY LYONS - huisvriend

MABEL - dienstmeisje

DIANNE SIDES - politie-inspecteur

VIC TIM / FICKEY- bezoeker / rechercheur

NUNNALL - politieagente

SMALLS - butler

MISS MARBLES - privé-detective

PROMPT - souffleuse

DECOR:

De zitkamer van een Engels landhuis in een moeilijk toegankelijk moerasachtig gebied. De inrichting is landelijk en kostbaar. Er staat in elk geval een grote armstoel, een tweezits bank, een kleine tafel en een kastje met daarop een telefoon en telefoongids. Deuren links en rechts.

NOOT:

Voor de voorstelling wordt het publiek of een deel daarvan op iets van snoep of koek getrakteerd. Dit is van belang in verband met bepaalde ontwikkelingen in het verhaal.

Om de Engelse sfeer te behouden zijn aanspreektitels, namen e.d. niet vertaald.

Lijst van benodigdheden:

Het hele spel zijn aanwezig:

Tweepersoons bank, Armstoel, Kleine tafel, Kastje met telefoon
Telefoonboek

Eerste bedrijf:

Glas brandy, The Times, Doos bonbons, Pen
Polshorloges (Malcolm en Amelia), Haarkam, Visitekaart
Pistool, Theespullen

Tweede bedrijf:

Glas brandy. The Times, Pistool, Visitekaart (Sides)
Notitieboek en visitekaart (Fickey), Notitieboek en pen (Nunnall)
Honkbalknuppel (Fickey)

Derde bedrijf:

The Times, Pistool, Telegram (Mabel)
Polshorloge (Malcolm), Breitas en hoed (Miss Marbles)
Blad met glas brandy (Smalls), Notitieboek, Script, Pistool

Geluidseffecten:

Eerste bedrijf:

Deurbel, Donderslag, Pistoolschoten serie, Pistoolschot enkel

Tweede bedrijf:

Pistoolschot enkel, Deurbel, Dreun
Pistoolschoten serie, Pistoolschot enkel

Derde bedrijf:

Deurbel, Pistoolschot enkel

EERSTE BEDRIJF

Vroeg in de avond, kort na het diner. In de armstoel snurkt SIR MALCOLM met een leeg brandyglas bungelend in zijn hand en The Times, opengeslagen bij de kruiswoordpuzzel, op zijn schoot. Op de bank links zit LADY AMELIA, ze maakt notities in een schrijfblok op haar schoot. Ze snoept regelmatig uit een bonbondoos naast haar. Na korte tijd kijkt ze op, bemerkt het publiek.

AMELIA: O, hallo. Ik had u nog niet opgemerkt. Welkom in Huize Squire. Mijn naam is Amelia. Lady Amelia Squire - Simpson om precies te zijn. Ik ben thrillerschrijfster. Voor het geval u het nog niet begrepen heeft, dit toneelstuk is een moordmysterie. Dit is dus een ernstige zaak, er wordt dus daar achter in de zaal niet gegiecheld. *(ze wijst naar MALCOLM)* Dit toonbeeld van rust is mijn liefhebbende echtgenoot Sir Malcolm. *(ze heft haar hand alsof ze om stilte vraagt)* Nee, nee, het is niet wat u denkt, hij is niet vermoord. Nog niet in elk geval. Dit is wat hij het liefst doet na het diner. *(een luid snurkend geluid van MALCOLM)* Sir Malcolm werkt niet meer. Hij heeft ervoor gekozen het leven van een landjonker te leiden, hetgeen mogelijk gemaakt is door de opbrengsten van mijn boeken. Hoe dan ook, terug naar het plot. U hebt nu wel begrepen dat iemand het hoekje om zal gaan. Ik ga niet zeggen wie, want dan bederf ik de spanning. En om eerlijk te zijn, ik ben ook nog niet helemaal zeker wie het zal zijn. Het is mij niet verteld, terwijl ik hier de stèr ben. Toch denk ik dat ik er niet zo lang over doen om achter de waarheid te komen. *(DEURBEL)* Excuseer, we lijken bezoek te krijgen. *(SMALLS komt op van rechts, gevolgd door FREDDY. Smalls is op en top de traditionele butler. Freddy is beleefd, ouderwets en spreekt beschaafd. Hij draagt een tweed overjas over een sportief kostuum en draagt een hoed)*

SMALLS: *(kondigt aan)* Mr. Lyons, ma'am.

AMELIA: Dank je, Smalls. Hallo Freddy. Goede reis gehad?
(SMALLS links af)

FREDDY: *(naar links)* Goedenavond, Amelia. Hoe gaat het?

AMELIA: *(zucht)* Freddy, ik verveel me.

FREDDY: *(naar voortoneel)* Je verveelt je? Hoe kan jij je hier nu vervelen? Met dit uitzicht! *(wijst op het publiek)*

AMELIA: O, het is natuurlijk heerlijk hier buiten, maar er gebeurt nooit iets. Af en toe wil ik toch wel ietwat opwindning. Per slot van rekening ben ik pas veertig. *(corrigeert zich)* Vijfendertig.

FREDDY: Ach, meisje, ik wist helemaal niet dat jij je zo voelde. Je

lijkt altijd zo gelukkig hier.

AMELIA: Toen de kinderen nog thuis waren, ja, toen was ik hier heel gelukkig. Maar die zijn allemaal uitgevlogen.

FREDDY: Je bent nog jong, waarom zou je er niet nog eentje doen?

MALCOLM: (*ontwaakt, houdt zijn glas op*) Ik doe er in elk geval nog wel eentje, ouwe jongen. Brandy alsjeblieft.

FREDDY: (*sarcastisch*) Aha, Milord wordt wakker. Drukke gehad op kantoor, Malcolm?

MALCOLM: Begin jij nou ook niet, Freddy, ik krijg van Amelia al genoeg op mijn vet vanwege mijn... inactiviteit. "Je moet je meer bewegen, Malcolm" "Waarom ga je niet op fitness, Malcolm?" "Je moet een dieet gaan volgen, Malcolm..."

AMELIA: Allemaal voor je eigen bestwil, lieve.

MALCOLM: Waar maak jij je bezorgd om? Ik ben prima verzekerd, dat weet je. Als ik morgen de pijp uitga, zit jij op rozen.

AMELIA: Jij brengt me op een idee! Stel dat ik iets dodelijks in je brandy doe? Niemand zou daar achter komen. Onze ouwe halfblinde dokter Jones kan je lijf nauwelijks onderscheiden, laat staan het vergift in dat lijf.

MALCOLM: Geen kans, Amelia, één van die patholoogfiguren zal wel zo knap zijn om het gif in mijn bloedsomloop wel te vinden.

AMELIA: Dat kan je geen bloedsomloop meer noemen, dat is een alcoholstroom. Makkelijk bij het afleggen als jij de kraaienmars blaast... geconserveerd ben je al!

FREDDY: Zeg jullie twee, stoppen nu hoor! Dit wordt me echt iets te morbide. Al dat gepraat over moorden en doodgaan.

MALCOLM: Maak je om ons niet druk, Freddy. Zo zitten we hier vaak te praten. We bedenken de gruwelijkste plannen om elkaar om het leven te brengen in de hoop zo de perfecte moord uit te vinden.

FREDDY: Bah. Walgelijk. Waarom in vredesnaam?

MALCOLM: Hoe denk je dat Amelia aan de plots voor haar boeken komt? (*korte stilte*) Weet je, Amelia, laten we Freddy's hersenen 'ns gebruiken. Misschien komt hij met een paar frisse ideeën!

AMELIA: Goed plan!

FREDDY: Ho, ho, wacht 'ns even!

AMELIA: Kom, toe, Freddy, het zou ons echt helpen.

FREDDY: Nee! Stop hiermee! Ik weiger deel te nemen aan jullie morbide spelletjes.

MALCOLM: Vooruit, Freddy, wees geen spelbreker.

AMELIA: Het is weer 'ns iets anders dan Triviant en Monopoly.

FREDDY: (*twijfelt*) Dat is natuurlijk wel zo... Oké, vooruit dan maar. Maar onder protest, ja.

MALCOLM: Geweldig, kerel. (MALCOLM en AMELIA zitten op het puntje van hun stoel in afwachting van Freddy's begin. Amelia houdt haar schrijfblok klaar. Freddy is diep in gedachten)

AMELIA: (*na korte tijd*) Neem de tijd, Freddy. (FREDDY denkt na. AMELIA en MALCOLM wisselen ongeduldige blikken. Amelia trommelt met haar vingers, Malcolm kijkt op zijn horloge)

MALCOLM: Als Amelia zegt "neem de tijd", betekent dat niet dat je kan wachten tot we allemaal van ouderdom overleden zijn.

FREDDY: Oké, oké, maar jaag me niet op. Ik weet dat ik de stèr van dit stuk ben, maar ik ben niet de persoon van wie een perfect moordplan te verwachten is.

AMELIA: Maar ook jij zal ééns in je leven er ooit één overwogen hebben. Je bent toch wel 'ns zo kwaad gemaakt dat je één klein momentje aan móórd dacht?

FREDDY: Ik? O, zeker niet. Ik ben een pacifist, zeg maar gerust een doetje.

MALCOLM: Dat weten we toch, kerel, maar je weet maar nooit. Vooruit, we zijn één en al oor. (FREDDY denkt weer na. AMELIA en MALCOLM wachten in spanning af)

FREDDY: Goed, laat 'ns kijken. Een misdaad is pas perfect als deze niet opgelost kan worden. De daad moet dus iets heel natuurlijks hebben, er moet gebruik gemaakt zijn van iemands alledaagse activiteiten.

AMELIA: Die kant kunnen we niet op, Freddy. Malcolm heeft helemaal geen alledaagse activiteiten, of je zou het overmatig optillen van zijn glas brandy als zodanig moeten kwalificeren. Zou er wel 'ns iemand ten gevolge van inactiviteit zijn overleden? Dat zou iets zijn als starten en stoppen tegelijk. Wat gebeurt als je een auto na een koude nacht start en daarbij de choke helemaal opentrekt.

MALCOLM: Amelia! Als je nu niet ophoudt trek ik jouw choke helemaal open! Dit is Freddy's moord, niet de jouwe. (*tot FREDDY*) Die vrouw, Freddy, houdt nooit op met praten. Ze loopt gewoon leeg, net als een ballon die je niet dichtgeknoopt krijgt.

AMELIA: Zoiets als jij met je darmgassen? Wacht! Dat zou ook kunnen. Vergift in de bonen.

MALCOLM: Amelia!

AMELIA: Sorry, Malcolm, dit ging even te ver. Freddy, ga door.

FREDDY: Om geen verdenking op te wekken, moet het dus iets heel gewoons zijn. Wat doe je zo elke dag? Is er een dagelijkse routine?

MALCOLM: Tja, even zien... Ik word gewoonlijk wakker zo rond negenen, dan drink ik mijn eerste koffie. Ik neem de Times door,

dat duurt zo ongeveer een half uur en dan sta ik op om naar de badkamer te gaan.

AMELIA: Freddy, heb jij ooit iemand gezien die zijn tanden poetst met Napoleon Brandy?

MALCOLM: Amelia! Zoals jij over me praat krijgt iedereen de indruk dat ik een alcoholist ben. Ik geef toe dat ik wel van een glaasje brandy houd, maar voor de rest ben ik nagenoeg geheelonthouder.

AMELIA: Ja hoor, en ik ben Jennifer Lopez.

MALCOLM: *(voor zich uit)* Was dat maar waar.

AMELIA: Zei je iets?

MALCOLM: Hm? Ik zei: "We zijn nog niet klaar."

AMELIA: Je bent op dit punt te gevoelig, Malcolm. Het was gewoon een grapje dat van die brandy. Dat weet je toch en Freddy weet dat ook.

MALCOLM: Maar als anderen het horen, wat dan?

AMELIA: Anderen? Hier? Mijlen van de beschaafde wereld? Wie zou ons kunnen horen?

MALCOLM: *(sinister)* Dat weet je maar nooit. De muren hebben oren, weet je. *(staart het publiek in)* En dan zijn er ook nog de moerassen. Daar kan zomaar iemand rondwalen. Of er kan zomaar een hele groep mensen verblijven... *(nog meer sinister)*...die daar zomaar wat zitten in het duister en ons aanstaren. En wachten. Wachten tot er iets gebeurt. *(Alledrie staren de zaal in)*

FREDDY: *(verbreekt de stilte met een nerveuze kuch)* Ach, Malcolm, dat verbeeld jij je allemaal maar. En al zou daar iemand zijn die ons hier begluurt, wat zal die persoon zich gauw gaan vervelen. Die ziet alleen maar drie mensen die wat met elkaar babbelen.

MALCOLM: Totdat... *(op dramatische toon)* er iets gebeurt.

AMELIA: *(kijkt wat nerveus rond)* Wat bijvoorbeeld?

MALCOLM: *(sinister)* Een móórd bijvoorbeeld. *(Een luide donderslag. FREDDY springt geschrokken op)*

AMELIA: O ja, ik begrijp het. Dit wordt dat type toneelstuk, ja? Elke keer als er iets spannends, hoor je een donderslag.

MALCOLM: Meisje, gun die lui van de speciale effecten nou ook 'ns 'n pleziertje.

AMELIA: Oké.

MALCOLM: *(tot FREDDY)* Hoe dan ook, Freddy, vooruit. Terug naar de misdaad.

FREDDY: *(ongemakkelijk, kijkt rond)* Moet dat echt? Ik heb hier geen goed gevoel bij.

AMELIA: Maak je geen zorgen om Malcolm, dit is zijn gewoonlijk gedrag. Heeft allemaal met zijn dorre brein te maken. Of moet ik

zeggen “infantiele brein”?

MALCOLM: Let niet op haar, Freddy.

FREDDY: Oké, maar nog één keer zo’n onweerklap en ik ben weg. Ga door, Malcolm, jij was bezig met je fascinerende beschrijving van jouw dag.

MALCOLM: Inderdaad, daar was ik mee bezig. Waar was ik? O ja. Ik was aan het ontbijt toe. Mijn ontbijt bestaat elke morgen uit precies hetzelfde. Alsof ik geprogrammeerd ben. Twee kommetjes pruimen, een kom muesli en een kom haverhout.

AMELIA: En daarmee is het programma nog niet af.

MALCOLM: Eén glas sinaasappelsap, twee zoute haringen, een paar eieren, bacon, geroosterd brood, worstjes en champignons. En als ik echt trek heb rond ik een en ander af met wat toastjes met marmelade. En dat is alles.

FREDDY: Dat betekent dat ik “ondervoeding” wel van mijn lijstje “mogelijke doodsoorzaken” kan doorschrappen.

AMELIA: Wat te denken van een pondje sennapeulen bij zijn pruimen? Dan sterft hij waarschijnlijk aan de gevolgen...

MALCOLM: Genoeg Amelia! Laten we het leuk houden, dit is wel een familievoorstelling. Die gevolgen die hoeven we niet uitvoerig te bespreken.

AMELIA: (*chagrijnig*) Spelbreker!

FREDDY: Ik denk dat we vergiftiging maar moeten vergeten. Die zijn te gemakkelijk op te sporen. (*denkt na*) Nee, het zal iets subtielers moeten worden. Ga maar even door met je dag.

MALCOLM: Oké. Eh... Op maandag, woensdag en vrijdag ga ik naar de golfclub, maar dan doe ik het de rest van de week wel wat rustiger aan. Anders houd ik dit niet vol.

FREDDY: Ik zou zo met je willen ruilen. Malcolm, jij zit hier op je gemak de landheer uit te hangen, terwijl die arme Amelia zich voor jou doodwerkt aan haar boeken.

MALCOLM: Wacht even, kerel, ik help wel met bedenken van haar plots.

FREDDY: Wat denken jullie ervan, als hij nou ‘ns een golfbal tegen zijn hoofd kreeg?

AMELIA: Dat moet dan wel een bijzonder goed gericht schot zijn.

FREDDY: Eh... dat is wel zo. (*enthousiast*) Maar stel nou dat ik daarvoor een kattenpul gebruik of zo’n ouwe donderbus die je bij de trap hebt hangen.

MALCOLM: Toe nou, Freddy. Het is niet mijn gewoonte om iemands ideeën gelijk naar de prullenmand te verwijzen, maar jij moet je wel bedenken dat dit een toneelstuk is en ook nog een met een heel

klein budget. Die filmmensen kunnen wonderen doen met hun “special effects” maar wij kunnen ons geen golfscènes veroorloven of kattenpuls en donderbussen. Je zult met iets simpeliers op de proppen moeten komen.

FREDDY: Sorry, ik liet me een beetje meesleuren.

MALCOLM: Maakt niet uit, kerel, maar nu weer even terug naar de realiteit.

AMELIA: Ik houd het voor het beste dat we Smalls omkopen om het te doen.

MALCOLM: Wat? De butler heeft het gedaan? Nu stel je me toch teleur, Amelia. Kan het nog afgezaagder?

AMELIA: Maar begrijp je het niet? Daar zit hem nou net de kneep, niemand zou zoiets voorspelbaars verwachten.

MALCOLM: (*honend*) Smalls? Smalls!? Wat een belachelijk...

AMELIA: (*stopt hem*) Malcolm! (*SMALLS komt op met een glas brandy*)

SMALLS: Werd ik geroepen, sir?

AMELIA: Smalls, zou je iets voor mij en meneer Lyons willen doen?

SMALLS: Zeker, ma'am. Waarmee kan ik u van dienst zijn?

AMELIA: We hebben graag dat je Sir Malcolm vermoordt.

SMALLS: (*doet stap achteruit*) Pardon, ma'am? Ik... eh...

MALCOLM: Neem het mevrouw niet kwalijk, Smalls. Ze probeert een plot voor haar nieuwe boek te ontwikkelen. Het heet zoiets als: “Hoe vermoord ik mijn echtgenoot voor de ogen van en tot vermaak van het publiek.”

SMALLS: Voor zover ik nu kan overzien is het mevrouw nog niet gelukt, helaas.

AMELIA: Voorzichtig, Smalls, denk aan je positie.

SMALLS: Neem me niet kwalijk, ma'am... Alhoewel ik de stèr van dit stuk ben, was het niet mijn bedoeling iemand te beledigen.

AMELIA: Excuus aanvaard.

MALCOLM: Jij denkt dat je een beter idee hebt.

SMALLS: (*superieur*) Beter, sir? Ik, sir? Beter idee waarvoor, als ik vragen mag?

MALCOLM: Voor een moordplot. Kom, Smalls, over de brug ermee.

SMALLS: Op de eerste plaats, sir, zal men voor een perfect alibi zorg moeten dragen.

AMELIA: Een perfect alibi? Wat bedoel je?

SMALLS: (*wijst naar de zaal*) Daar, ma'am, honderden gezichten staren u aan.

AMELIA: (*minachten*) O, die daar. Daar letten wij niet op.

SMALLS: Wanneer iemand in staat is die snode daad uit te voeren

terwijl zij daar allen toekijken en het toch niet waarnemen, dan zal die persoon niet snel verdacht worden, nietwaar?

AMELIA: Ik neem aan van niet. Maar is het mogelijk iemand te vermoorden terwijl iedereen toekijkt?

SMALLS: Zeker wel, ma'am, ik zou een pistool gebruiken. Bijvoorbeeld het pistool dat in de halkast wordt bewaard. (*gebaar naar rechts*) Die zou ideaal zijn. Vervolgens zou ik...

MABEL: (*roept van links, uit zicht*) Mr. Smalls! Mr. Smalls! Waar bent u?

SMALLS: (*geërgerd*) O, nee, wat wil ze nu weer? (*MABEL op van links, ze draagt een keukenschort*)

MABEL: (*bruusk*) Mr. Smalls! Mr. Smalls! O! U bent hier!

SMALLS: (*geërgerd*) Wat is er, Mabel?

MABEL: Hoe vaak heb ik u al gevraagd voor mij die tafels naar beneden in de keuken te brengen? Hoe vaak?

SMALLS: Geen idee hoe vaak. Ik was nooit zo goed in tafels.

MABEL: Ik heb ze nodig en u hebt het beloofd!

SMALLS: Niet nu, Mabel. Ik was juist Lady Amelia aan het uitleggen hoe Sir Malcolm te vermoorden.

MABEL: Allemaal goed en wel, maar die tafels moeten beslist... (*zijn opmerking dringt nu pas door*) Wat zei u?!

SMALLS: Wij bedenken een plan om Sir Malcolm te vermoorden.

MABEL: (*tegen SMALLS, zacht*) Dat is fraai. Het is al erg genoeg dat jullie dat van plan zijn, maar om hem dat ook nog zo in het gezicht te zeggen... dat is niet erg beleefd, vindt u wel?

MALCOLM: (*plagend*) Het geeft niet, Mabel, ik vind het niet erg. Je hoort mij niet klagen, ik heb een goed leven gehad. Als zij hier het zo willen, ze gaan hun gang maar.

MABEL: (*naar MALCOLM, buigt zich bezorgd over hem*) Hoe kunt u dit nu zeggen, sir? U bent nog jong. U kunt hen toch niet zomaar...

AMELIA: Mabel, je wordt in het ootje genomen.

MABEL: (*in de war*) In welk ootje?

FREDDY: Met elkaar proberen wij een plot te bedenken voor een nieuw boek van Lady Amelia. Sir Malcolm plaagde je alleen maar wat.

MABEL: (*recht haar rug, kijkt MALCOLM verontwaardigd aan*) O, deed hij dat? Wel, sir, ik vond het niet erg grappig, u wel?

MALCOLM: Kom nu toch, Mabel, je kan toch wel tegen een grapje? Waar is je gevoel voor humor?

SMALLS: (*droog*) Heeft zij gevoel voor humor?

MABEL: (*handen in de zij, boos*) Zo! Dus nu heb ik ook al geen gevoel voor humor?

AMELIA: *(tegen MALCOLM)* Heb je nu je zin?

MALCOLM: Ik? Ik had alleen maar wat plezier. *(tegen MABEL)*
Mabel, dat weet je toch ook wel?

MABEL: Hm! *(keert om te gaan, uit de hoogte)* Ik ga terug naar mijn
keuken. *(bij de deur links, bruusk)* Mr. Smalls! *(af)*

SMALLS: *(volgt haar gedwee)* Ja, Mabel. *(af)*

MALCOLM: Goed, Freddy, kerel, we zijn weer terug bij jou. De butler
heeft het te druk, die kan het niet gedaan hebben.

FREDDY: Eh... Golf, waar ben je als klaar bent met golf?

AMELIA: Bij de 19e hole natuurlijk. Malcolm slaat de 19e altijd in één
keer... achterover. *(maakt gebaar van drinken)*

MALCOLM: Weet je, Amelia, ik moest me maar van j^ó ontdoen. Er
is geen rechter in het land die me daarvoor zou veroordelen. Het
zou gerechtvaardigde zelfverdediging zijn. Ik kan natuurlijk dat
pistool uit de halkast pakken en...

FREDDY: Waarom noemt iedereen steeds dat pistool?

AMELIA: Mij maak je niet bang, lieve Malcolm. Meest van de dag ben
je toch niet in staat om ook maar iets gericht te raken.

FREDDY: Hou op, jullie. Ik wil niets met jullie huwelijksperikelen te
maken hebben.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto